

sket en ændring i forudsætningerne for den oprindelige finansplan. Jeg tænker herved på *den nye tjenestemandsløve*, som bevirker merudgifter på næsten 150 mill. kr. Hovedsagelig som følge deraf må overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet i dag anslås at blive tilsvarende mindre end oprindelig anslået — d. v. s. ca. 450 mill. kr.

Dette har endvidere haft til følge, at staten ikke helt har kunnet opføre med at optage lån i markedet. *Lånebehovet* har dog været af en så beskeden størrelse, at man i de første måneder af finansåret kunne begrænse salget af S-lånene væsentligt og i september kunne skride til en fuldstændig suspension af salget i forbindelse med optagelsen af de 2 statslån på i alt 150 mill. kr. I alt er der herefter optaget obligationslån i markedet på 185 mill. kr. i dette finansår, hvilket skulle være tilstrækkeligt til at dække nettoudbetalingerne uden træk på nationalbanken og uden yderligere salg af obligationer.

For det kommende finansår er der på drifts- og anlægsbudgettet regnet med en opgang i indtægterne på godt 100 mill. kr. til 5 933 mill. kr. og en udgiftsstigning på ca. 150 mill. kr. til 5 528 mill. kr. Overskuddet er budgetteret til 405 mill. kr. mod 445 mill. kr. i indværende år.

I sammenligning med de bevægelser i indtægter og udgifter, som vi har set i de seneste år, og som i reglen har været af størrelsen 300-400 mill. kr. årlig, er de omtalte forskydninger på budgettet beskedne. Dette står i første række i forbindelse med, at nogle af de faktorer, der i årene forud har været stærkt medvirkende til væksten i budgettet, ikke kan ventes at gøre sig så stærkt gældende i 1959-60. Jeg skal senere komme nærmere ind herpå, men skal allerede her nævne, at den almindelige dæmpning af opgangen i priser og pengeindkomster naturligvis også sætter sit præg på statsbudgettets indtægter og udgifter. Endvidere er den vækst i udgifterne, som folkepensionsloven medførte, nu ved at ophøre, og det samme gælder — omend i mindre grad — udvidelsen af statens investeringer. Forsvarsudgifterne er på budgettet optaget med omtrent samme beløb som i år. . . .“

Efter derpå at have gjort rede for en række forskydninger på budgettet anførte finansministeren i nogle slutningsbemærkninger bl. a.:

„Sammenholder man de indtægts- og udgiftsposter, jeg her har gennemgået — og som omfatter samtlige statsbudgettets poster med undtagelse af egentlige lånetransaktioner — viser de i 1955-56 . . . nettoindbetalinger til staten på ca. 70 mill. kr. I de følgende 3 finansår bliver tallet henholdsvis 200, 250 og 300 mill. kr. for derefter i 1959-60 på ny at falde til godt 100 mill. kr. Bevægelserne i de sidste år hænger først og fremmest sammen med ændringerne i indtægten af stabiliseringslånet.

Jeg finder det i og for sig ret bemærkelsesværdigt, at det har vist sig muligt over denne årrække at finansiere ret store nye udgif-